

ZÁBOŘSKÝ ZPRAVODAJ

ROČNÍK 2.

ZÁBOŘÍ 25.3.2008

ČÍSLO 1/2008

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

za první tři měsíce nového roku se nic podstatného v obci neuskutečnilo. Brigádnickou činnost jsme zahájili již 3. ledna, kdy jsme začali likvidovat křoviny kolem cesty do Mečichova. V této činnosti nyní pokračujeme kolem cesty na Vrbno. Kromě brigádníků nám pomáhají i hasiči, kteří již odpracovali cca 150 hodin. Podařilo se nám rovněž odstranit starou drůbežárnu pod hřbitovní zdí, která zde již několik let dělala ostudu. Byla ukončena práce geodetů na vyměření kanalizace a na řadě jsou projektanti, kteří do tří měsíců zhotoví plány, aby se již na podzim mohlo začít na této akci pracovat. V nejbližších dnech chceme zrekonstruovat starou autobusovou čekárnu, ve II. čtvrtletí vyasfaltovat cestu na Mečichov a opravit cesty kolem bytovek. Věřím tomu, že tyto úkoly se nám společně podaří zvládnout tak, aby alespoň část občanů byla spokojena.

Připomínám ještě, že v letošním roce oslaví SDH Záborek významné výročí, 120 let od založení hasičského sboru. K tomuto výročí bude vydáno zvláštní číslo zpravodaje.

Miroslav Augustin, starosta Záborek

Domov

Kde má člověk vlastně domov? Je to místo, kde se narodí, kde má rodiče, prarodiče? Je to především místo, kde se člověk cítí šťastný a spokojený, kde se mu líbí, kde má přátele, na které se může spolehnout, kde zapustí kořeny.

Přišla jsem do Záborek před 35 lety. Dostali jsme tu krásný byt, manžel místo. Tehdy jsem považovala Záborek za dočasný domov. Doposud jsem žila v Blatné, poté jsem studovala v Karlových Varech, do práce jsem nastoupila v Českých Budějovicích. Chtěla jsem žít ve městě. Když jsem poprvé přišla do obchodu a paní Žižková chtěla vědět, který den budu brát chleba, mléko, rohlíky a kolik, byla jsem v šoku. Myslela jsem si, že tu dlouho nevydržím.

Ale všude žijí lidé. Vychovali jsme tu děti, dostala jsem tu místo na tehdejší MNV, postavili jsme tu domek. Děti tady byly šťastné. Když tak zavzpomínám, pomalu z každé chalupy odešel člověk tam, odkud není návratu a zase noví občané přibývali, jak to v životě bývá. Každý si prožije v životě chvíle radostné i zlé a říká se, že v nouzi poznáš přítele. Já jsem si to zlé prožila před deseti lety, kdy jsem tu zůstala sama. Ale také jsem si uvědomila, že můj domov je tady, že mám kolem sebe spoustu lidíček ochotných pomoci. Nebudu je jmenovat, jsou skromní a asi by jim to bylo nepříjemné. Ale jejich slova – až budeš potřebovat, zavolej, zajdi, víš, kde bydlím – jsou pro mne pohazením na duši dodnes. Ano, žiji tu ráda, zapustila jsem tu kořeny, rády se sem vracejí také moje dcery, dnes už i s vnoučaty. Mám tu prostě „domov“.

Jaroslava Vodičková

Vzpomínání pivovarské a hospodské

Pivovarnictví na Blatensku patří k tradičním živnostem. Zdeněk Lev z Rožmitálu již v roce 1489 udělil blatenským měšťanům právo vařit pivo. Ještě v minulém století byly v Blatné pivovary dva: měšťanský (objekt se dochoval bez vybavení, nachází se v lokalitě V Podzámčí proti marketu Lidl v Blatné) i panský pivovar (dnes lihovar, původní zařízení je zčásti deponováno v Muzeu pivovarnictví v Plzni). Druhý jmenovaný byl uzavřen v devadesátých letech minulého století. To už se zde pivo jen stáčelo, výroba vlastního blatenského piva byla totiž ukončena již v roce 1978 za velké nespokojenosti místních hostinských i občanů. Vždyť se zde mimo jiné vařil velmi oblíbený Kohout, jenž byl považován za nejkvalitnější hned po plzeňském Prazdroji. Zde v Záboří se rovněž pivo vařovalo, a to ve století sedmnáctém v panském pivovaru (stával pod budovou staré školy), který patřil Lnářské vrchnosti. Tento pivovar roku 1658 vyhořel spolu se sladovnou, školou a zvonící. V dochovaných záznamech lze vyčíst, že sládkem byl Jan Vejměchtl, k pivovaru spravoval chmelnici, zahradu se štěpnicí a pole, na kterém se pěstovala zelenina.

Bývalý Lnářský hostinec v Záboří

S výrobou a prodejem piva to nikdy nebylo jednoduché, neboť se jednalo o velmi výnosnou živnost. Na druhou stranu jen díky tomu byly skutečnosti týkající se práv k této živnosti podrobně vedeny a lze tedy mnoho zajímavého čerpat z dokumentů, starých i několik stovek let. My citujeme v následujících odstavcích nejen z obecní kroniky, knihy I., z Pamětní knihy farní zábořské, ale i z již sepsaných výpisů a opisů k „hospodě a pivovarům“ na Blatensku a Březnicku.

„Výhradní právo pivo vařiti náleželo původně královským městům až do konce 15. století. Tehdy nastal spor mezi městy a šlechtou o tuto výnosnou živnost. Tento spor ukončila až smlouva Svatováclavská v r.1517, načež páni svobodně zakládali pivovary se vším příslušenstvím, zřizovali krčmy ve svých osadách u významných cest a zde prodávali piva svá. Bylo zvykem, kde byl pivovar, byla zpravidla i krčma, kde nebyl pivovar panský na venkově a městský v majetku města, byly také zřizovány krčmy. Na Rožmitálsku se připomínají již ve

14.století, na Blatensku jsou pak v mnoha vesnicích zmiňovány takzvané „výsadní krčmy“, které náležely sedláckům. Také vrchnost stavěla panské krčmy pro svůj zisk. (Krčma výsadní znamenala osvobození od „pěší roboty“ na panském a šenkýř v takové krčmě nesměl odebírat jiné pivo, než z vrchnostenského pivovaru.)“

Usuzujeme-li správně, pokud byl v Záboří panský pivovar, byla tu zřejmě i krčma. Nelze však s jistotou tvrdit, že první dohledaný záznam v seznamu gruntů, chalup a domků o krčmě zábořské z roku 1626 se vztahuje opravdu k nejstarší hospodě v Záboří. Přes obec totiž vedla hlavní obchodní cesta z Horažďovic do Blatné a dále potom na Prahu, křižovala se tu s vedlejší cestou ze Strakonice do Blatné, a tak je velmi pravděpodobné, že živnost šenkovní byla v Záboří prováděna již koncem 16. století, neboť krčmy byly středisky cestujících obchodníků i komediantů. Tento závěr lze vyvodit i ze záznamů Hilleho v obecní kronice:

„V Záboří stávala krčma dávno před třicetiletou válkou /1618-1648/. Vedlat' vsí zajisté poboční silnice od Strakonice na Blatnou a dále ku Praze. Pro svoji neschůdnost, krajinu kopcovitou nebylat' ovšem tak četně navštěvována jako jiná s ní paralelně vedená silnice. Krčma byla dřevěná. Šenkýře – nájemníky dosazovala vrchnost a tito měli za povinnost odebírat její pivo. Nejstarší známý šenkýř na zdejší panské hospodě byl v roce 1616 Jan Milivský. Šenkýři tito se tu často střídali. Před rokem 1705 byla krčma nově vystavena a také novou hradbou ohrazena. V hospodě byla šenkovna s prkenným kanceláříkem a v ní kamna, toho času sešlá. Pět oken do olova vsazených, štok, šest dveří se železnými panty a pět okenic. Dále tu byla komora, zahrada, sad, maštale, chlív, mlat, sklep nebo šije (chodba do sklepa) s komorou. K hospodě patřilo 5 strychů a jeden věrtel půdy v pěti kusích a z luk bral šenkýř tři vozy sena.“

Vrchnosti vždy dbaly, aby v krčmách panoval pořádek, čistota, aby šenkýř s rodinou pobožný a ctnostný život vedl, nepřechovával podezřelé osoby, všem hostům ochotně a věrně sloužil. Vždy musel mít zásobu piva, masa, postní stravy i sena pro dobytek.

„Žádné talš (malé míry a váhy) nesměl provozovat, při kuchyni nebo prodeji ovsa formany nesměl přetahovat, snesitelně s každým zacházeti. Každý šenkýř složit musel kauci pro případ škody způsobené zaviněním nebo nezaviněním vlastním. Přistižený při nedostatku piva byl pokutě vystaven, neboť pivo sám si přivážeti musel. Lidem povědomým a jistým mohl kredýrovat (dát na dluh), pivo cizí pod jakýmkoliv titulem do své hospody nositi nesměl, a to ani když mu došlo panské nebo vlastně.“

Šenkýř měl dále mnoho jiných povinností nejen spojených s šenkováním, kdy musel např. prázdný a vyčištěný sud ihned dovést bednáři a zacházet šetrně s obručkami sudů, další povinnosti mu vyplývaly z hospodářství. Dozor nad hospodami mívali místní rychtáři, jmenovaní vrchností. Z povinností robotních nebyl osvobozen (roboty byla zrušena v celém Království českém 7.9.1848). Vrchnost proto uzavírala smlouvu s každým novým šenkýřem před jeho nastoupením. V archivu Lnářském se

zachovala smlouva ze dne 16.října 1727, kdy uzavřel důchod s panstvím Lnářským Jan Karel Frenzl:

„Jmenovaný důchod mu tuto hospodu s kovárnou pouští k vlastnímu užívání se vším, co odpradána k této hospodě patří a to následovně: role k Lažánkám pod 1 strych, role Pod Prúhonem 2 strychy 1 věrtel, role Nad Farským trávníkem 1 strych a 3 věrtele, role V Horkách 1 strych a 3 věrtele, role Na Chvalovech 2 strychy a 2 věrtele, role na Pláňovinách 1 strych a 2 věrtele v sumě 101 strychů, 3 věrtele. Louka: palouk pod vsí pro 1 vůz a Pod Prúhonem rovněž 1 vůz, 2 zahrádky pod 1 věrtel, vše za summu 250 zlatých rýnských, na kteroužto summu ihned zvaldal 175 zl.r. hotových peněz, načež se tuto pořádně kvituje. Ostatních 75 zl.r. povinen bude každoročně při času Sv. Jiří až do vyplacení celé summy po 20 zl.r. skládati se dobrovolně zavazuje s tím dokonaným vymíněním:

1. Aby častěji podotknutý kupující s manželkou, dětmi a čeledí svou příkladný a bohabojný život vésti hleděl, žádných podezřelých lidí tj. mordýřův a zlodějův a těm podobným, vědomě nepřechovával. Míru spravedlivou a bez falšování piva neb páleného užíval. V složení lidem jak přespolním tak domácím piven byl, je nepřetahoval, nýbrž takovým svědomím živ jsa k sobě vábil a tudy užitek milostivé vrchnosti všemožným způsobem zvejsiti se vynasnažil.
2. Povinnost hospodáře jest, aby vždy vystalým pivem zaopatřen byl, pokudž by se kdy bez piva natrefil, pokážde v pokutu 3zl.r. upadá a se uvaluje.
3. Cokoliv piva vyšenkuje, z každého čtyř věderního sudu při placení z takového podsudného tak jako jiný šenkýř platiti povinen bude.
4. Povinen jest ke každému sudu piva jednu pintu páleného od panského vinopala po 28 krejcarech vzíti. Kdyby pak takového více vydal nebo spotřeboval, též od toho vinopala, však tak, jak jinde dostati by mohl, bráti povinen bude.
5. Led, pokud dělati se dá, každoročně od milostivé vrchnosti do lednice skrz poddané bezevšeho ouplatku hospodáře k naložení jest, však s tím dokonalým napomenutím, by on sklep v dobrém stavu držel, sobě led náležitě stlouci dal, především pak všudy lednici dobrými, tuplovanými dveřmi opatřil, tak aby sem žádné teplo nemohlo a z něho dobrý spád vodě zaopatřil.
6. V šenkovně a kuchyni skrze své lidi na všechn způsob čistotu zachoval, kamna, dveře a okna v dobrém stavu držel a tudy lidí pocestných sobě na škodu vrchnosti neodražoval.
7. Především pak maštale, jak pro zimu, tak vůbec udržoval, tak žlaby, žebříky a stání čistě zametena byla a suchá byla na každý způsob se připomíná.
8. Z krámu masného, poněvadž se mu bití dobytka všelijakého povoluje do důchodu při termínu Sv. Jiří 1 kopu a Sv. Havla 1 kopu, a tak se každoročně po 2 kópách platiti se uvaluje.

Posledně: Kdyby milostivá vrchnost nějaký panský dobytek aneb již maso přes spotřebu svou míti ráčila, tako-

vé nechajíce se jemu v snesitelné ceně zpeněžit, pomoci povinen bude a se zavazuje. Pro lepší potvrzení jest tento kontrakt prodeje netoliko řádně vyhotoven, do knih gruntovních vepsán, ano i také větším petštoftem milostivé vrchnosti potvrzen, jež stalo se dne a léta svrchu vepsaného.

Zpočátku byla pouze vždy jedna krčma ve větší osadě, tedy i v Záboří (dále např. v Čechelovicích, v Kadově, ve Lnářích, v Lažánkách, v Blatence). Pravděpodobně u Divišů, č.p.32 (kde je dnes KD u Cinků) bývala krčma již v roce 1630, v roce 1631 ji Viktorín Škarka pustil Hynkovi, tento roku následujícího tj.1652 Vítu Škarkovi. (Pozn. rod Škarků je v osadě Záboří zmiňován již v roce 1626 a patřil k nejstarším rodům zábořským, stejně jako rod Havlů, Klumpů, Krejčích, Náhlíků, Třeštíků a Vydrů). Podle ruly z roku 1654 a 1676 byl šenkýřem na panské hospodě nejprve Vít Třeštík a později Matěj Třeštík. Až v roce 1695 za hraběte Tomáše Černína z Chudenic, pána na Lnářích, byly založeny pro každou obec na panství zvláštní knihy gruntovní, a tak vznikl nejen přehled majitelů jednotlivých gruntů, ale i jejich povinností a práv, např.:

1695 – hospoda panská šacována nebyla, jako všechny ostatní grunty a chalupy v Záboří, protože patřila pánu Tomáši Černínovi, ale prosperovala

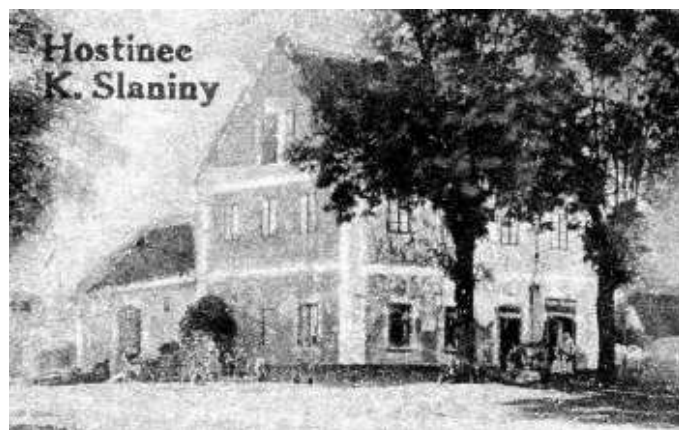
1719 – při měření půdy byla panská hospoda šacována – pole 5 strychů, 3 věrtele a 2m, louky 2 vozy sena, zahrada 2m, cena neuvedena

1735 – evidována hospoda, dvůr (šafář, pastuška, kramář, ovčín), polní mistr a kovář

- všichni osadníci přispívali ječmenem na 1 sud piva, pokud ječmen osívali na polích v Záboří, a také přispívali na plat šenkýře, zvaný „tác“

1728 – vyhořela hospoda kromě jiných pěti gruntů

Svého času bylo v Záboří dokonce pět hospod. Hos-

Hostinec K. Slaniny zachycený na staré pohlednici

poda Na Sále byla uzavřena v roce 1926, kdy ji vlastnil Karel Slanina, připomínán rovněž jako velitel SH. Hostinec a řeznictví u Divišů bylo uzavřeno v roce 1970, hostinec u Říhů pak v roce 1979. V roce 1978 byla otevřena Restaurace Na Pahorku (vedle novostavby obchodu se smíšeným zbožím).

Jiří JaVor

Aktuality ze školních škamen

Konec kalendářního roku se na ZŠ Záboří nesl ve znamení fantastických úspěchů žáků této školy. Po 3. místě florbalistů v okresním finále, o kterém jsme Vás informovali v minulém čísle, se povedlo děvčatům zopakovat loňský triumf v tomto velmi populárním sportu. Andrea Kurzová a Jana Kalbáčová se staly přebornicemi okresu i ve stolním tenisu. Nový rok začal pilnými přípravami projektu „Škola plná vlaků“ a žáci nejvyšších ročníků se učili základům lyžování v šumavském Kramolíně.

Projekt škola plná vlaků

V polovině února zábořskou školu zcela ovládly vlaky. Celý projekt připravovali učitelé se svými žáky už několik týdnů. Při hodinách výtvarné výchovy, pracovních činností, zeměpisu, dějepisu i angličtiny se malovalo, stříhalo, lepilo a sestavovalo... Pod rukama dětí pomalu vznikaly krásné obrázky, modely a plakáty, všechny na téma železnice.

Den D - začátek celého projektu byl stanoven na 15.2. 2008, kdy se konal současně i zápis dětí do 1. třídy. Budoucí žáčci, jejich rodiče, ale i ostatní lidé, kteří ten den zavítali do naší školy, museli uznat, že zábořská škola je opravdu plná vlaků, jak to slibovaly plakáty vyvěšené už několik týdnů v okolních obcích.

I samotný zápis se nesl v duchu celého projektu. Ve třídě čekala na naše budoucí žáčky velká papírová mašinka se spoustou různě vyzdobených vagónků. Každé z dětí si mohlo jeden z nich vybrat a v něm mělo připravené omalovánky, vystřihovánky a další úkoly, které musí správný školák zvládnout.

Výstava začala ve vestibulu školy, kde pozornost každého návštěvníka okamžitě upoutala velká barevná mašinka, která ve vagoncích „vezla“ fotografie všech žáků školy. Současně zde byly vystaveny vláčky ze stavebnic vyrobené dětmi ve školní družině. Páteří celého projektu se stala soutěž o nejhezčí vlak, do které se zapojily všechny třídy. Děti si daly opravdu záležet na tom, aby právě jejich vláček byl ten nej... Nejčastějším výrobním materiálem byly papírové krabice, ale o přízeň návštěvníků se ucházely i exponáty z PET lahví nebo jiných materiálů. Všechny výrobky byly vystaveny na chodbách školy a návštěvníci hlasovali pro ten, který je nejvíce zaujal. Vítězskou třídu nebo skupinu čekala zasloužená odměna (vavříny si nakonec odnesli žáci 9. ročníku). Chodby zdobily také další práce na téma železnice - obrázky, ale např. i slohové práce na dané téma.

Zlatým hřebem celé výstavy se stal veliký model opravdové železnice, na kterém se prohánělo několik osobních i nákladních vlaků znázorňujících provoz čes-

koslovenských drah z 2. poloviny 20. století. Zatímco děti obdivovaly vláčky, rodiče se mohli z plakátů vyrobených dětmi dozvědět spoustu zajímavých informací o historii i současnosti železnice. Znalosti tohoto oboru si všichni prověřili při luštění křížovky nebo v testu. Zjistili, kolik existuje písniček o mašinkách, jak se slova vlak či průvodčí řeknou anglicky nebo se podívali, jak si mládež představuje slušné chování ve vlaku. Pro děti byla připravena matematická železniční pohádka nebo puzzle. Přesto u nich získal největší ohlas krátký železniční okruh, kde si mohly vláček samy pustit a ovládat jeho rychlost.

Vítězný model z dílny žáků 9. ročníku

Výstavu shlédlo přes 100 lidí a setkala se s velmi pozitivními ohlasy. Přestože v současné době již na chodbách soutěžní výrobky nenaleznete, probíhá do konce března na internetových stránkách hlasovací soutěž, stejně tak zůstane v provozu i modelové kolejiště, které si můžete přijít prohlédnout.

Okresní finále ve stolním tenisu

Prosinec - čas, kdy se všichni připravují na nejkrásnější svátky roku a nakupují dárky. V Záboří se ale také tradičně koná okresní finále ve stolním tenisu základních škol. Domácí hráči a hráčky poměřili síly s deseti týmy v soutěži chlapců a pěti v turnaji děvčat. Chlapci v konfrontaci s vyzrálejšími soupeři neuspěli, o to větší překvapení se zrodilo v kategorii dívek. Andrea Kurzová (na fotografii vlevo) a Jana Kalbáčová postupovaly v turnaji přesvědčivě a v momentě, kdy po těžkém boji přešly i přes duo hráček ZŠ Poděbradova, bylo jasné, že nečekaně zvítězí.

Po pěti letech se tak stolní tenistky ZŠ Záboří opět mohou pochlubit postupem do krajského kola. Srdečně gratulujeme!

Po pěti letech se tak stolní tenistky ZŠ Záboří opět mohou pochlubit postupem do krajského kola. Srdečně gratulujeme!

Úspěch zábořských florbalistek

„Florbal je kolektivní halový sport podobný pozemnímu hokeji. Hraje se na hřišti o rozměrech 40×20 metrů s lehkým dutým plastovým míčkem...“

Těmito slovy začíná definice poměrně mladého sportovního odvětví, které se i na školách stává stále rozšířenější. Populární se stal i na ZŠ Záboří. A nejen to. Žákyně zdejší školy ho hrají na výborné úrovni. Po loňském úspěšném tažení až do krajského kola vyvstala před florbalistkami velká výzva - výsledek obhájit. V okresním kole, které se konalo v polovině prosince loňského roku, potvrzovala děvčata roli hlavních favoritek a většinu soupeřek doslova deklasovala. Do finálového souboje vstupovala bez ztráty bodu a s impozantním skóre 19:1. Nejtěžší překážka však čekala až v utkání o první místo. ZŠ Dukelská Strakonice měla nad již značně unavenými děvčaty po celé utkání převahu, přesto po heroickém výkonu Zábořských došlo utkání až k samostatným nájezdům, ve kterých žákyně ZŠ Záboří dominovaly a dokázaly zopakovat obrovský úspěch z předešlého ročníku.

*R. Cinková, I. Sýkorová, E. Antonyová, J. Kalbáčová
M. Gutwirth, Z. Surá, J. Křivancová, K. Pilná,
A. Kurzová*

Před dívkami se tedy znovu otevřela možnost provnat své síly s nejlepšími týmy v kraji. Již ráno ale bylo jasné, že tentokrát se pro Zábořské nebude vše vyvíjet příznivě. Hned tři hráčky sestavy se potýkaly s těžkou virózou, navíc v hale bylo opravdu velmi chladno, což nemocným děvčatům na pohodě nepřidalo. Vstup do prvního zápasu proti Malontům se rovněž nevydařil, ospalé florbalistky brzy inkasovaly. Postupně se však jejich výkon zlepšil a přišlo zasloužené vyrovnání. V závěru dokonce sahaly po vítězství. Koho by v tu chvíli napadlo, jak blízko byly skalpu pozdějšího finalisty. Druhý zápas proti domácím se nakonec ukázal jako klíčový, neboť jediný hloupý gól vyrovnaného zápasu nakonec zastavil zábořskou cestu k medailím. Tato porážka poznamenala děvčata především psychicky a ještě ke všemu se od nich naprosto odvrátilo štěstí. V následujících zápasech prakticky nepustila ani jednoho ze svých tří soupeřů na vlastní polovinu, brankáře zasypávala

sprškami střel, zvonily tyčky, ale vítězství přišlo pouze jedno.

Jediný bod nakonec zabránil postupu do boje o 3. místo. Posledním hvizdem zavládlo v zábořském táboře zklamání, neboť další historický úspěch byl nadosah. Přesto nelze než před hráčkami smeknout. Vždyť dvakrát za sebou vyhrály okres a zúčastnily se krajského finále. Děvčata, gratulujeme, ZŠ Záboří je na Vás pyšná!

Velké poděkování patří i Obci Záboří, která se postarala o dopravu na turnaj a zajistila týmu občerstvení.

Lyžařský kurs na Kramolíně

Rok uplynul jako voda a všichni příznivci dvouprkének se těšili na lyžařský kurs, který proběhl na přelomu ledna a února v šumavském středisku Kramolín v Lipně nad Vltavou. Skoro tradicí se již stalo modlení za dostatek sněhu, neboť přírodě se už nějak nechce ustlat bílou peřinu. Naštěstí sněhová děla její „lakotu“ nahradila, a tak bylo jasné, že „lyžovačka“ bude. Aby ale všech komplikací nebylo málo, onemocněla p. učitelka Křivancová, a tak se musel narychlo shánět náhradní instruktor. Naštěstí se i toto v šibeničním termínu podařilo, výpravu doprovázel p. Zdeněk Viták z Let u Milovic, který si svým lyžařským a instruktorským uměním vysloužil u dětí okamžitě jedničku podtrženou!

Počasí naštěstí rovněž ukázalo svou lepší tvář, vznikající zelené „flíčky“ vždy zakryl čerstvý poprašek sněhu, nepršelo a sem tam na dětské tváře nesměle vykouklo i sluníčko. Jedinou píhou na kráse se tak stala skutečnost, že z hotelu na sjezdovku se muselo šlapat pěšky, což některé děti nesly těžce. Přesto byli nakonec všichni spokojeni, medaile na krku všem oznamovala, že splnili všechny podmínky k přijetí do „cechu lyžařského“. Zlatou tečkou za zájezdem se stalo sobotní dopoledne, ze kterého si žáci mohli odnést vskutku cennou trofej – vlastnoruční podpis olympijské vítězky Kateřiny Neumannové, která absolvovala v Lipně autogramiádu.

Nic však netrvá věčně, a tak i další lyžařský zájezd skončil. Všichni zúčastnění na něj budou určitě vzpomínat v dobrém a těšit se na příští rok, kdy se na Kramolín pojedou již popáté! SKOL!

Autogram Kateřiny Neumannové – cenná památka

Více o ZŠ Záboří najdete na www.zs.zabori.indos.cz

Vánoční koncert

Čtyři dny před Štědrým dnem se zábořská návěs naplnila lidmi. Nevíte proč? Konal se zde totiž vánoční koncert! S odbitím páté hodiny večerní se rozezněla hrdla žáků ZŠ a MŠ Záboří, kteří zaspívali několik koled a ti nejmenší přednesli básně. Tuhou zimu přečkali všichni přítomní také díky teplým nápojům, které zde byly z iniciativy OÚ Záboří servírovány. Poté, co se zásluhou dětí objevily na vánočním stromku prskavky, přesunul se početný zástup návštěvníků do místního kostela, kde vánoční program pokračoval. Nejdříve zaspívaly sestry Strolených a poté vystoupil Prácheňský soubor, který za doprovodu dudácké kapely zakončil povedený vánoční koncert. O úspěchu akce svědčí i fakt, že i přes mrazivé počasí si do kostela našlo cestu více než 200 posluchačů. Příští rok nashledanou!

Prácheňský soubor v zábořském kostele

Maškarní ples v Záboří

*To nám ten čas ale letí,
masopust už je tu zas,
děti přišlo jako smetí
na karneval mezi nás.
Piráti i princezničky,
hráli si a tancovali,
kostýmy měli na jedničky,
o hlavní cenu soutěžili.
A kdo se karnevalovým králem
stal?
No přece Matěj – bratronický
Mexičan!*

Dětská maškarní diskotéka Františka Mareše má v Záboří neuvěřitelnou šestnáctiletou tradici. Každý rok se přijdou bavit maličci, malí, větší i ti největší, prostě od miminek po dědečky. Přípravy začínají už doma – za co vlastně letos půjdeme? Děti a většinou především i maminky vymýšlejí originální nápad, pak už se shání, stříhá, lepí, šije, upravuje. U Majerů vybrali masku Křemílka a Vochomůrky, Pét'a i Lucinka vypadali, jako by právě vyšli z pařezové chaloupky, stejně tak Pat a Mat

Karolínky Adámek a Kristýnky Bálek byly prostě dokonalí. U Dumských to vzali počertovsku, Verunka za pidičertíka i pekelnice Lucinka byly k nepoznání, Šimon a Eliška Vydrů proměnily postavy Shreka a Fiony v roztomilé zlobříčky, nechyběl ani nejmenší opravář na Zábořsku Jiřík Čadků. Podle mého měla první cena patřit úplně všem dětem, ale je prostě jen jedna, a tak je dobře, že to těžké břímě rozhodování leželo na nezaujatém Františku Marešovi, který rozhodl o nejkrásnějších maskách takto:

1. Matěj Adámek – Mexičan s úžasným sombrérem
2. Tomáš Soukup – Ferda mravenec
3. Simonka Šourková, Anetka Kopřivová a Deniska Grécová, naše malé čarodějnice

Po vyhlášení nejlepších masek došlo i na vyhlásování nejsympatičtějšího dědečka, babičky, tatínka a maminky. Odměnou pro babičku Marii Vydrovou a dědečka Františka Hokra byly úžasné kostkované papuče, maminka Martina Bálková a tatínek Roman Říha na parketu vystříhli společné taneční sólo a své vítězství oslavili dortíkem. A co bylo dál? Franta Mareš hrál jednu písničku za druhou, dětičky se vyřádily, hrály si a soutěžily v připravených disciplínách o sladkosti. Došlo i na přetahování lanem, holky přetahovaly kluky, všechny děti svoje tatky a všichni tatkové křehké mamky – skončilo to sázkou o kotrmelce na sále a tak, když maminky byly poraženy, musely dokázat, že za svým slibem stojí a že je na ně spolehnoutí. A jestli jste u toho letos nebyli, přijďte se třeba podívat příští rok, zažijete báječné odpoledne ...

Šachový turnaj Zábořská věž

První březnový den se v zábořské Kavárně opět sešli šachisté, aby bojovali o titul neoficiálního "přeborníka Zábořska" V letošním roce se sice neúčastnila žádná žena, nedostavil se ani loňský benjamínek a největší překvapení David Koutenský, přesto své síly poměřilo dvanáct příznivců královské hry. Loňské prvenství obhájil Michal Gutwirth, druhý byl znovu Václav Flaška. O třetí místo se nakonec nečekaně podělili hned tři hráči – Václav Kalbáč, Petr Flaška a Miroslav Běle. Po rozdělení hodnotných cen věnovaných Obcí Záboří a chutné večeri si při přátelském posezení všichni slíbili, že za rok poměří síly opět a pokusí se získat putovní věž do svého vlastnictví.

Z činnosti TJ ZD Záboreň

Ani v průběhu vánočních svátků a prvních měsíců nového roku Záboreňští sportovci nezháleli. Týmy volejbalistů pokračovaly v okresním přeboru, stejnou soutěž již dokončili stolní tenisté. Oddíl kopané pořádá několik fotbalových a nohejbalových turnajů. Chcete – li se právě o fotbalistech dozvědět více, právě Vám je věnován hlavní článek sportovní rubriky. Kromě sportovních aktivit se TJ ZD Záboreň prezentovala i na poli kulturním, neboť po několika letech opět uspořádala sportovní ples. Hojná účast dává naději, že tato akce nebude rozhodně poslední. Zároveň si Vás tělovýchovná jednota dovoluje srdečně pozvat na výroční schůzi, která se koná 29.3.2008 od 18.00 v kulturním domě U Cinků, ve 20.00 hraje i pro veřejnost skupina Tři cvrčci – vstup volný.

Fotbalový oddíl se představuje

Oddíl kopané má v Záboreň poměrně dlouhou tradici, patřil mezi zakládající oddíly místní tělovýchovné jednoty. Naši předchůdci hráli v osmdesátých letech dokonce nejvyšší krajskou soutěž v halové kopané. Dnes již sice v žádné soutěži nepůsobíme, přesto se scházíme od podzimu do jara každý čtvrtek v místní sportovní hale. Pravidelně se nás schází dvanáct, nejen ze Záboreň, ale i z okolních obcí. Trénujeme na turnaje halové, ale i na ty, které se konají v létě pod širým nebem.

V létě jezdíme do nedalekých Lažan, kde jsme tři roky po sobě vyhráli a putovní pohár tak prakticky Záboreň neopouštěl. V loňském roce jsme se v Lažanech bohužel nesešli v nejsilnější sestavě a skončili předposlední. Doufám, že v letošním roce postavíme kvalitní mužstvo, které vybojuje trofej zpět do Záboreň. V létě jsme ještě koncem července byli pozváni na prestižní klání do Drahenic, kde jsme bojovali ve finále se Sedlicí. Tě jsme sice podlehli, ale odvezli jsme si za krásné 2. místo spoustu cen a pěkný pohár do naší sbírky.

Záboreňští nohejbalisté jako vždy v dobrém rozmaru

Na začátku prosince jsme opět pořádali 2. ročník turnaje v nohejbalu, tentokrát už pod názvem „Záboreňská

Fotbalisté slaví triumf na turnaji v Lažanech

smeč“, kde jsme se umístili až na 6. místě. Nohejbal není naší nejsilnější stránkou, ale všichni se dobře bavili a odvezli si pěkné sportovní zážitky. V 9. ročníku prestižního turnaje Radina, který se v Záboreň konal 8.12.2007, jsme uhráli 4. místo, v příštím roce více potrénujeme a pokusíme se Radinu vyhrát. 12.1.2008 se konal v hale 2. ročník turnaje „O pohár starosty obce“ v halové kopané. Zúčastnily se týmy Záboreň, Svěradice A, Svěradice B, Čechelovice, Chanovice a Strakonice. V tomto klání Chanovice nenašly přemohitele, a tak putovní pohár starosty připadl mužstvu Chanovic. Letos na jaře nás čeká turnaj v malé kopané v Kadově a začátkem července opět pojedeme do Lažan a do Drahenic obhajovat stříbrnou pozici. Většina turnajů se nám v poslední době vydařila, a tak doufám, že se budeme v hale a na letních turnajích dobře sportovně bavit a nějaké to vítězství do Záboreň ještě přivezeme. Sportu zdar!!!

Za oddíl kopané Pavel Marek

Výsledky okr. přeboru stolního tenisu:

Sokol Strakonice „C“ – TJ ZD Záboreň	3 : 15
Sokol Strakonice „B“ – TJ ZD Záboreň	11 : 7
TJ ZD Záboreň – Blatná „C“	13 : 5
TJ ZD Záboreň – Vodňany „D“	7 : 11
Cehnice „B“ – TJ ZD Záboreň	2 : 16
TJ ZD Záboreň – Třebohostice „B“	15 : 3
Volyně „B“ – TJ ZD Záboreň	9 : 9
TJ ZD Záboreň – Lnáře	17 : 1
ČZ Strakonice „C“ – TJ ZD Záboreň	9 : 9

V konečné tabulce patří záboreňským stolním tenistům neoficiálně krásné 2. místo. Gratulujeme!

Okresní přebory ve volejbalu:

Výsledky 5. kola OP žen ve volejbalu v Záboreň:

- ❖ Žižaly Záboreň – Radomyšl 1:2
- ❖ Žižaly Záboreň – Fezko „S“ 0:2
- ❖ Žižaly Záboreň – ČZ Strakonice 0:2

Výsledky 5. kola OP mužů ve volejbalu v Blatné:

- ❖ Žižaly Záboreň – Katovice 0:2
- ❖ Žižaly Záboreň – Fezko Old dogs 0:2
- Žižaly Záboreň – Dřeváci Blatná 1:2

Další informace Obce Zábore**Usnesení ze zasedání OZ z 5.3.2008**

1. Prodej pozemku p. Šedivákovi - p.č. 842/1 11m²
2. Plán akcí POV do r.2010 (Program obnovy venkova)
3. Projednání prací v obci 2008
4. Poražení stromů u zastávky a zasazení jednoho nového stromu
5. Záměr vybudovat cestu na hřbitově ze zámkové dlažby (Všechny body odsouhlasilo OZ všemi hlasy.)

Změny u daně z nemovitostí v roce 2008

Jednou z nejdůležitějších změn, která se týká naší obce, je ta, že začíná zdaňovacím obdobím roku 2008 se pro všechny obce velikostní kategorie do 1000 obyvatel stanoví podle zákona o dani z nemovitostí koeficient hodnoty 1,0. Doposud jsme měli v Zábore koeficient podle počtu obyvatel 0,6. To znamená, že za 1m² zastavěné plochy stavbami jsme platili 60 haléřů, nyní to bude 1 Kč. Uvedená změna se týká obytných domů a vedlejších staveb, bytů a ostatních samostatných nebytových prostorů evidovaných v katastru nemovitostí a stavebních pozemků. Z důvodu změny koeficientu poplatníkům NEVZNIKÁ povinnost podat nové daňové přiznání. Finanční úřad sám daň přepočte. Daňové přiznání podává poplatník pouze tehdy, má-li sám nějakou změnu, tzn. že koupí nebo prodá nějaké nemovitosti (stavby, pozemky). Takové přiznání na změnu se podává vždy do konce ledna. V Zábore byla již provedena digitalizace pozemků, proto by každý vlastník pozemků měl mít svoje pozemky uvedené v daňovém přiznání k dani z nemovitosti, i když jsou pronajaty. Daň z nemovitosti za pronajaté pozemky vám ZD propálí.

Na zaplacení daně z nemovitosti dostanete i letos daňové složenky. V poštovních schránkách občanů by se měly objevit přibližně v polovině května, daň se platí do konce května. Řada poplatníků nečeká na složenky a platí daň dříve. Letos se nás ale týká změna koeficientu, daň bude vyšší než v loňském roce, proto doporučuji počkat až finanční úřad daň přepočte a složenky pošle. Pokud jste již letos daň zaplatili ve výši daně loňského

roku, nic se nestalo, jen musíte doplatit rozdíl do konce května. Je proto výhodnější počkat na složenku a daň zaplatit najednou ve správné výši. Daň můžete platit na poště, bez poplatku za složenku. Dále můžete platit na pokladně finančního úřadu (v pondělí a ve středu 7:30 – 11:00 a 12:00–15:30). Složenku si vezměte s sebou. Rovněž můžete platit převodem z účtu na příslušný účet správce daně (uvedeno na složenke).

J.V.

Nebezpečný odpad

Sběr nebezpečného odpadu se uskuteční v sobotu 29.3.2008 od 8:00 do 10:00 hodin, kdy bude „U Louže“ na návsi připraven kontejner.

		
Významného životního jubilea se dožívají		
Duben	Černý Josef	60 let
	Dočekal Miroslav	60 let
Květen	Blažková Emílie	86 let
	Augustin Josef	84 let
	Hrubý Stanislav	60 let
	Diba Milan	60 let

Obec Zábore přeje všem jubilantům pevné zdraví!

Blahopřejeme

*Evě Haráškové a Pavlu Kačenovi,
kterým se 20.1.2008
narodil syn Pavel Kačena*

a

*Blance Kocourkové a Radku Augustinovi,
jejichž syn Ondřej Augustin
spatřil světlo světa 12.3.2008*

Na celkových finančních nákladech tohoto vydání Záborského zpravodaje se podílela firma:

Rumpold		RUMPOLD-P s.r.o.
		Úslavská 27, 301 44 Plzeň
		Provozovna Sušice
		e-mail: susice@rumpold.cz
		www.rumpold.cz
KOMPLEXNÍ SLUŽBY V OBLASTI NAKLÁDÁNÍ S ODPADY		
SBĚR, SVOZ, TRŽENÍ, ZPRACOVÁNÍ A ZNEŠKODŇOVÁNÍ ODPADŮ • VÝKUP DRUHOTNÝCH SUROVIN		
AUTODOPRAVA, KONTEJNEROVÁ PŘEPRAVA • PORADENSKÁ ČINNOST		
středisko Sušice	středisko Klatovy	
Nová 240, 342 01 Sušice	Náměstí míru 65, 339 01 Klatovy	
Tel./Fax: 376 520 519	Tel./Fax: 376 323 383	
Mobil: 606 732 244	Mobil: 725 571 851	